

31 липня 2015 року, з нагоди 1000-ліття упокоєння святого рівноапостольного Великого князя Київського Володимира, мученицької смерті його синів, святих страстотерпців князів Бориса і Гліба та 1027-ї річниці Хрещення Руси відбулася проща парафіян храму св. кн. Володимира Великого Української Православної Церкви Київського Патріархату

у м.Новий Калиніводо місця з'явлення Богородиці у присілку села Монастирок –в урочище Заглина, Жовківського р-ну, Львівської обл. Цю подію,з благословення настоятеля храму священика Ярослава Фабіровського, приурочили 20-й річниці заснування парафії Української Православної Церкви Київського Патріархату м. Новий Калинів Самбірського благочиння Дрогобицько-Самбірської єпархії.

У прощі брали участь наймолодші парафіяни, вихованці недільної школи, а також випускники, вихователі та батьки. Під час поїздки о. Ярослав розповів усім що таке паломництво і проща, хто такі прочани-паломники і яка різниця між паломництвом, прощею та звичайною екскурсією. Також діти дізналися про історію Святого Джерела. За легендою, у 17 столітті біля села гралися пастушки. Серед них була дівчинка Маруся, якій одного разу під час молитви з'явилася Діва Марія. Маруся розповіла односельчанам і священику про те, що їй з'явилася Пречиста Діва і повела усіх на місце Її появи. Не всі повірили. Були і такі, що сміялися та глузували. Дитина заплакала і в цю ж мить раптом знову побачила свою небесну гостю. Маруся сказала: "Вона тут, я її бачу". На прохання Богоматері дівчинка підійшла до гори і рукою “розгорнула” землю. Сталося чудо: з-під землі почало бити джерело. З того часу і донині місцеві жителі джерело називають "Марусею".

Дорога була далекою, але напрочуд цікавою. Прочани слухали розповіді о. Ярослава та співали церковні пісні. Прибувши на Святе Місце, душа відразу полинула у спокій. Благодатна земля Розточчя. Невеликі пагорби порізані ярами вкривають букові та мішані ліси, а поруч можна нерідко зустріти заболочені долини. Природа тут незаймано казкова, а ліси ще й багаті на гриби та ягоди. Протягом цілого року: в морозну зиму чи літню спеку, квітучою весною чи в похмуру осінь, жителі навколишніх сіл, як і більш віддалених, поспішають в глибину лісу, щоб припасти до цілющого Джерела Пречистої Діви Марії та просити ласки і благодаті в Небесної Цариці, оборони від різних ворогів, бід та хвороб. Незаймана природа цієї місцевості допомагає зосередитися на молитві і духовно відчути присутність чогось таємничого, незвіданого. А вода, що витікає з глибин землі, несе в собі багато цілющої сили.

У маленькій капличці на Монастирській горі відбулася Свята Літургія, яку очолив о. Ярослав. Паломники молились за себе, за свої сім'ї та родини, за український народ, молились за воїнів, які захищають нашу державу. Після Служби Божої священик виголосив проповідь, у якій зауважив:"Не спішіть йти із цього місця, тому що це місце дане для того, щоб ми самі одухотворювались, набирались духовного досвіду, щоб ми покинули на мить суєту світу цього і зосередились на власному духовному житті, щоб пробудилась у нас думка: "хто ми є?, чиї сини і доньки? якого народу? хто такий Бог? що таке життя?". Саме наодинці з Богомна цьому святому місці ми намагаємося пізнати себе, а разом з тим – волю Божу. А воля Божа є завжди блага".

Отець Ярослав подякував настоятелю парафій Монастирок і Заглина о.ЯрославуКунинецюза дозвіл відкрити храм, за допомогу паламаря Петра, завідповідну духовну літературу. Після Літургії прочани мали можливість з молитвою і духовним піднесенням зануритись у купіль Святого Джерела та попросити ласки неба й благодаті у Пресвятої Богородиці.

Побувавши у цьому мальовничому куточку, паломники отримали душевний спокій, заряд любові й тепла... Немає нічого неможливого в Бога. Ті, у кого тверда віра–удостоюються чудесних зцілень...

{joomplucat:179 limit=71|columns=3}

Юлія Стебельська, парафіянка церкви

св. кн. Володимира м. Новий Калинів,

випускниця парафіяльної недільної школи